

Βάπτισμα Ένα πληνυμένο Μυστήριο

Υπάρχει μια λέξη που

λέγεται ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΗ. Δηλώνει μια πραγματικότητα, η οποία δηλητηριάζει όλα τα άγια πράγματα του Θεού. Βλέπει τα πάντα με μάτι γήινο και επίπεδο. Χωρίς ύψος και χωρίς βάθος. Τους γονείς τους κάνει “φίλους”, τους ιερείς, επαγγελματίες, τους ναούς “μαγαζιά”, την Εκκλησία, ηθική βελτίωση, την Ομολογία Πίστεως, διάλογο καλής θελήσεως και τα Μυστήρια, Κοινωνικές εκδηλώσεις. Η εκκοσμίκευση δεν πάει στην Εκκλησία, αλλά φέρνει την εκκλησία στα μέτρα του κόσμου. Εκκοσμίκευση σημαίνει υποταγή στη νοοτροπία του πεσμένου κόσμου και όχι ανάσταση με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος.

Αντίθετη με την εκκοσμίκευση είναι η ΑΦΟΣΙΩΣΗ στο θέλημα του Θεού, στην Αγ. Γραφή, στην Ιερή Παράδοση και την Εκκλησία.

Δύο Μυστήρια έχουν πληγεί καίρια από την Εκκοσμίκευση: το Βάπτισμα και ο Γάμος. Ας μιλήσουμε για το Βάπτισμα.

Το βάπτισμα είναι μια αναγέννηση. Είναι μια νέκρωση και μια γέννηση. Ένας θάνατος και μια ανάσταση. Μια πτώση και μια έγερση. Μια κατάδυση και μια ανάδυση εις τριπλούν.

Στο βάπτισμα πεθαίνουμε ως προς την αμαρτία, τον κόσμο και τον διάβολο και ξαναγεννιόμαστε.

Φοράμε τον Χριστό, φέρουμε τον Σταυρό και παίρνουμε φύλακα άγγελο

Με το άλλο μέγα Μυστήριο του Χρίσματος, το επισυναπτόμενο με το Άγιο Βάπτισμα, παίρνουμε τα ποικίλα και πλούσια χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος.

Γινόμαστε παιδιά του Θεού εξ υιοθεσίας και αδελφοί του Χριστού.

Πολλές φορές καθυστερείται ανεπίτρεπτα η βάπτισμα, επειδή έχουν στο μυαλό τους μερικοί γονείς και λοιποί συγγενείς πολυτέλειες και έξοδα. Αυτό όμως είναι ματαιόδοξο για τους μεγάλους και επικίνδυνο για το παιδί. Ο Μ. Βασίλειος θρηνεί για το θάνατο των αβάπτιστων παιδιών. Το βάπτισμα δεν είναι κοινωνική εκδήλωση είναι μυστήριο αναγκαίο για την είσοδο στην Αιώνια Βασιλεία του Θεού.

Συχνά τα προσκλητήρια του Βαπτίσματος είναι βέβηλα και απαράδεκτα, διότι δεν σέβονται καθόλου την ιερότητα του μυστηρίου και περιγράφουν αταίριαστα πράγματα προς το επικείμενο γεγονός.

Οι προσερχόμενοι καταφθάνουν απρεπώς ενδεδυμένοι και εισέρχονται με θόρυβο και ανευλαβώς στον ιερό ναό, φωνασκούν και συζητούν χωρίς να συναισθάνονται που βρίσκονται.

Οι ανάδοχοι πέραν της ασέμνου ενδυμασίας, δεν καταλαβαίνουν τι ευθύνη αναλαμβάνουν, σκέπτονται μόνο τα δώρα που θα δίνουν Χριστούγεννα και Πάσχα και τα οφέλη της κουμπαριάς... Κάποιοι θέλουν να βαπτίσουν έχοντας τελέσει πολιτικό γάμο κλπ. Ο νουνός αναλαμβάνει την κατήχηση, αν είναι νήπιο ο βαπτιζόμενος και εγγυάται την πίστη, αν είναι μεγάλος. Τι να διδάξει και τι να εγγυηθεί ένας άσχετος;

Ομηρικές συχνά μάχες γίνονται γύρω από την κολυμβήθρα για το όνομα. Ας αφήσουμε τα παράξενα ονόματα των νεοφωτίστων που εκφωνούνται και τα διπλά και τριπλά που επιβάλλονται στον ιερέα να τα απαγγείλει.

Ο ναός από τον παράξενο και κοσμικό στολισμό γίνεται συχνά «μασκέ πάρτυ» και από τους εικονολήπτες και φωτογράφους «στούντιο» (ήμαρτον Κύριε!).

Συχνά τα τυπογραφεία και κάποιοι άσχετοι διαλέγουν επιεικώς παράξενα Προσκλητήρια, στολισμό που φτάνει μέχρι το δρόμο, κέντρο για φαγητό που ακόμη και σε περίοδοι νηστείας θα έχει αρτύσιμα εδέσματα.

Πρωτίστως πρέπει να πούμε ότι δεν είναι ανάγκη να καλέσουμε κι όλο τον κόσμο. Ούτε να κάνουμε πολυέξοδες ετοιμασίες. Ούτε να διαλέξουμε την πιο θερμή εποχή του χρόνου, δήθεν για να μη κρυώσει το νήπιο. Ούτε ο νουνός η νουνά να είναι ένα

πρόσωπο με κοσμική αίγλη και χωρίς καμιά ευσέβεια. Ούτε να είναι οπωσδήποτε ο πιο κεντρικός ναός της πόλεως. Ούτε να συνδυάσουμε γάμο και βάπτισμα μαζί. Όλα αυτά σηματοδοτούν και τονίζουν την άγνοιά μας γύρω από την Εκκλησία και τα Μυστήρια. Γιατί τότε δεν πάμε να κάνουμε το παιδί μας χριστιανό, αλλά πάμε για επίδειξη ενδυμάτων, πλούτο και τραπεζώματα.

Ανοίγονται με το Βάπτισμα τρεις ουράνιες πύλες στον Νεοφώτιστο: της Εκκλησίας, των Μυστηρίων και της Ουράνιας Βασιλείας. Ο χριστιανός είναι πλέον νεόλεκτος στρατιώτης του Χριστού και εν δυνάμει μάρτυρας του Ευαγγελίου Του στα πέρατα του κόσμου. Έχει ξαναγεννηθεί. Συγχωρούνται όλα τα αμαρτήματα, αν βαπτισθεί μεγάλος, μπορεί να γίνει και ιερέας. Αν πεθάνει μετά το Βάπτισμα, πάει κατευθείαν στον Παράδεισο. Είναι συμπολίτης των Αγίων και οικείος του Θεού. Κληρονόμος Θεού συγκληρονόμος Χριστού. Έχει πλέον Πατέρα τον Θεό, Μητέρα τη Εκκλησία, είναι μέλος του μυστικού Σώματος του Χριστού και έχει πρωτότοκο αδελφό τον Χριστό. Έχει από τούδε και στο εξής προσωπικό φύλακα Άγγελο και η ψυχή του είναι λευκή σαν το φως. Το Βάπτισμα δεν είναι δέσμευση, αλλά δυνατότητα προς σωτηρία.

Αυτά είναι τα Γενέθλια τα δικά μας. Η ημέρα της εν Χριστώ αναγέννησής μας. Κάνοντας όμως μια υπέρβαση και αυτού του ιερού γεγονότος η παράδοσή μας τιμά κάθε χριστιανό την ημέρα της ουράνιας εισόδου του αγίου του στη βασιλεία των ουρανών, όταν δηλ. γεννήθηκε ο αγιός του στον Παράδεισο με την μακαρία ειρηνική ή μαρτυρική κοίμησή του, δείχνοντας στον αγωνιζόμενο πιστό τον ιερό στόχο που πέτυχε με τη θεία χάρη ο ομώνυμός του άγιος, στον οποίο καλείται και αυτός να φτάσει.

Πηγή: sites.google.com